

nogen Tvivl om, at der ingenting kommer ud af det. Denne Kommission savner alle Forudsætninger for at kunne udrette noget. Dermed skal ikke være sagt, at de Damer og Herrer, der har paataget sig at være Medlemmer af denne Kommission, ikke kan være i Besiddelse af de mest udmærkede Egenskaber paa forskellige Omraader, men jeg kan sige Dem, hvorledes det vil gaa. Da de savner enhver Art af Myndighed til at kunne kræve sandfærdige Oplysninger, vil de, naar de kræver Oplysninger, blive fyldt med en saadan Bunke Løgne og falske Kalkulationer i Løbet af 8 Dage, at de vil blive fuldkommen desorienteret. Der kan ikke prisreguleres her i Landet, medmindre man har en prisregulerende Myndighed, der kan kræve Kortene lagt paa Bordet, og det med bindende Virkning. Og der kan ikke, selv om en saadan prisregulerende Myndighed er til Stede, udrettes noget af den, medmindre den har et meget omfattende Sekretariat og har virkelig Erfaring for, hvorledes Tingene skal ordnes. Jeg tror, jeg tør sige, at jeg i den Henseende har gjort mine bitre Erfaringer. Men naar Arbejdslønnen forlanges nedsat, naar det forlanges, at Arbejderne skal give Afkald paa noget af deres — og de har sandelig ikke for meget —, begriber jeg ikke, at den høje Regering ikke siger til de Folk, om hvem den dog selv siger, at de tager for høje Priser, at de skal lade være dermed, og at den, hvis de undlader at gøre det, ikke træffer sine Foranstaltninger. Regeringen skylder Befolkningen det. Der er ikke Tvivl om, at der er Prisaftaler. Den højtærede Landbrugsminister har sagt meget stærkt, at disse Prisaftaler mellem Erhvervene endogsaa var af den Beskaffenhed, at de kunde karakteriseres som Pengeafpresningsaftaler. Det er meget stærke Ord, brugt af en Minister om Erhvervsgrøene her i Landet, men om de er for stærke, ved jeg ikke. Men at saadanne Aftaler findes, er utvivlsomt. Den højtærede Landbrugsminister har villet side stille dem med de Aftaler, som er truffet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Men det er ganske forkert. Aftaler, der er truffet mellem Erhvervene indbyrdes eller af enkelte erhvervsdrivende indenfor et bestemt Erhverv, foreligger ikke i fuldt Dagslys, men de Aftaler, der er truffet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, er offentlige, de er tilgængelige for enhver, og de er oven i Købet truffet under Statens egen Medvirken, idet Statens Forligsmand har været medvirkende til, at Aftalerne kunde komme i Orden, faa bindende Virkning. Det er derfor ganske med Urette, at man kræver,

at Arbejderne skal se bort fra deres Overenskomst med Arbejdsgiverne og gaa ud i det frie Marked og tage Arbejde for det, de tilfældigt kan faa for det. Jeg vil haabe, at det aldrig skal gaa de danske Arbejdere saa ilde, at de skulde være nødsaget til noget saadant. Og det vil jeg haabe ikke blot for de danske Arbejders Skyld, men for den danske Nations Skyld, for det vilde være en saadan Nedgang i den danske Nations Stilling, at det maaske til syvende og sidst ikke vilde være til at bære.

Jeg skal til Slutning gøre nogle Bemærkninger om det Materiale, som den højtærede Handelsminister om faa Dage formentlig vil tilstille os, den saakaldte Industriindberetning. Om dette Materiale kan jeg fornøftigvis ikke vide noget for Øjeblikket, eftersom jeg ikke har noget Forhaandskendskab til det, ud over hvad jeg har kunnet læse mig til i Venstrepressen. At Venstrepressen kender Materialet, synes der ingen Tvivl at være om, og dette Materiale er i Venstrepressen paa Forhaand karakteriseret som et ufuldstændigt, et til Dels ubrugeligt Materiale, et Materiale, som man ikke kunde bygge noget rigtigt paa. Om det er rigtigt, ved jeg ikke, men jeg kan tilføje, at om det er rigtigt eller ikke rigtigt, er mig i og for sig ligegyldigt, for saa vidt som min Stilling til hele Industrikrisen selvfølgelig ikke kan være afhængig af, om Industriraadet har været mere eller mindre heldigt i sin Fremstilling af, hvorledes Forholdet er. Det er meget muligt, at Industriraadet har misforstaaet sin Opgave, det er meget muligt, at enkelte industridrivende har indsendt et Materiale, der mere var opbygget med det for Øje at skulle være et Vidnesbyrd om, at Toldforhøjelser var saliggørende, end beregnet paa at skulle overbevise den høje Regering om, at der var en øjeblikkelig Nødstilstand til Stede. Det skal jeg ikke kunne sige noget om, fordi jeg ikke kender det, men det er, som sagt, ogsaa i denne Forbindelse ret ligegyldigt. At der har fundet og finder Dumping Sted overfor danske Erhverv, er der slet ingen Tvivl om. Ingen vil kunne benægte det, og mange vil kunne føre meget stærke Beviser derfor, Beviser af den Beskaffenhed, at man ikke kan affærdige dem med en Haandbevægelse. Udlandets Produktion, Tysklands mægtige Industri har selvfølgelig med den stadig synkende Valuta et Forspring for den danske Industri paa saa mange Maader, at der ikke kan være Tvivl om, at de danske Erhverv ikke kan konkurrere dermed. Men det, det gælder om, er slet ikke, om Industrien nu har været